

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 16. december 2020 blev i sag nr. 95408:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Danica Pension, Livsforsikringsaktieselskab
Parallelvej 17
2800 Lyngby

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har forsikring ved tab af erhvervsevne. I klageskema af 16/6 2020 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Jeg bliver sygemeldt med stress i 2012 fra mit arbejde i [virksomhed1] som ..., jeg går ned med en depression, som senere udvikler sig til angst. Som jeg dør med i høj grad stadig. Det er et længere forløb med bivirkninger fra medicin, anfald og fund af tumor i hjernen i en periode. Danica dækker 40% af min daværende løn.

Jeg lider idag af generaliseret angst/ængstelig, social fobi og agora fobi. Men Danica har besluttet at stoppe min 'tab af erhvervsevne' udbetaling og fritagelse for indbetaling. På trods af at deres speciallæge anbefaler videre udredning.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

At de fortsætter med at udbetale for tab af erhvervsevne."

Selskabet har den 31/7 2020 bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Hvilken forsikring er der tale om?

Klager er via sin ansættelse hos [virksomhed1] blevet omfattet af virksomhedens obligatoriske firmapensionsordning med forsikringsdækninger pr. 1. februar 2011, blandet andet med dækning ved tab af erhvervsevne konc. 487.

Forsikringen giver ret til udbetaling og præmiefritagelse ved midlertidigt og længerevarende tab af erhvervsevne på mindst halvdelen.

Der er 3 måneders karen.

For ordningen gælder Danica Pensions almindelige forsikringsbetingelser nr. 110-78 pr. 1. februar 2011. Uddrag af forsikringsbetingelserne vedlægges som bilag A.

Hvori består uenigheden?

Klager klager over, at Danica Pension har stoppet udbetalinger ved tab af erhvervsevne pr. 1. juni 2020. Klager oplyser, at hun fortsat lider af angst (generaliseret angst/ængstelig, social fobi og agorafobi). Klager nævner videre, at speciallæge har anbefalet fortsat udredning og behandling.

Danica Pension har i en længere årrække foretaget udbetalinger ved tab af erhvervsevne på midlertidigt grundlag. I forbindelse med opfølgning på den løbende udbetaling vurderede Danica Pension, at klagers tilstand var stabiliseret, og at Danica Pension kunne overgå til vurdering af klagers generelle erhvervsevne.

Det er Danica Pensions opfattelse, at der ikke er dokumentation for, at klagers generelle erhvervsevne er nedsat til halvdelen, og at selskabet med rette – og med et passende varsel – har stoppet udbetalinger ved tab af erhvervsevne pr. 1. juni 2020 efter at have foretaget udbetalinger på midlertidigt grundlag i knap 8 år.

Sagsfremstilling

Anmeldelse ved tab af erhvervsevne (bilag B)

Ved anmeldelse ved tab af erhvervsevne af 6. juni 2012 søgte klager om udbetaling ved tab af erhvervsevne. Klager oplyste, at hun siden den 30. april 2012 havde været sygemeldt fra sit job som ... hos [virksomhed1] på grund af stress/mild depression. Klager oplyste, at hun gik til behandling hos psykolog.

Lægeattest ved nedsat erhvervsevne 1 af 25. juni 2012 (bilag C)

Det fremgår, at klager led af stress/angst efter langvarig belastning på arbejdet kombineret med en grundlæggende perfektionistisk/pligtopfyldende personlighed. Lægen vurderede prognosen for klagers tilstand for god.

LÆ 125 af 2. juli 2012 (bilag D)

Det fremgår, at klager led af stress/depression let/moderat grad med angst. Prognosen for fuld arbejdsdygtighed vurderedes for god og forventeligt kunne klager genoptage sit arbejde på nedsat tid i løbet af 23 måneder.

[Psykolog] vurdering af psykisk helbredstilstand af 24. oktober 2012 (bilag E)

Klager var en nu ...-årig kvinde, der efter en længere periode med arbejdsmæssige belastninger udviklede først en tilpasningsreaktion, som efterhånden er blevet til en depression. Var set af egen læge, der vurderede, at der ikke var tale om behandlingskrævende depression. Desuden somatisk udredt. Henvist til psykolog, hvor klager havde gået siden juni måned 2012 uden den store effekt. Psykologen vurderede, at klager led af stress.

[Psykolog] vurderede, at klager præsenterede symptomer fuldt forenelige med moderat depression, fremstod objektivt depressiv, var motiveret for behandling. Bekymrede sig en del om fremtiden, idet hun havde opsagt sit arbejde og var usikker på, hvad hun kunne mestre fremover.

[Psykolog] vurderede, at klager havde behov for medicinsk antidepressiv behandling fulgt op af et arbejdsmarkedsrettet forløb for at forebygge et langvarigt sygefravær.

LÆ 125 af 8. april 2013 (bilag F)

Lægen vurderede, at klager kunne profitere af let aktivering nogle timer dagligt for at komme ud blandt andre, dog vigtigt, at klager ikke blev eksponeret for meget med andre mennesker grundet angst og nærmest social fobi.

Lægen henviste til behandlende psykiater for varighed. Attestudfyldende læge forventede dog, at klager ville blive 100 % raskmeldt og til rådighed for arbejdsmarkedet.

[Psykologs] statusattest af 7. maj 2013 (bilag G)

[Psykolog] vurderede, at klager havde en moderat svær angstlidelse og havde iværksat behandling herfor (medicin og terapi). [Psykolog] fandt det fuldt ud realistisk, at klager ville kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet.

[Psykologs] statusattest af 27. juni 2013 (bilag H)

[Psykolog] oplyste, at klager var diagnosticeret med panikangst og modtog behandling herfor (medicin og terapi). Havde oplevet god effekt af medicinsk behandling, da den havde reduceret angstsymptomerne en hel del.

[Psykolog] vurderede, at klager ville kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet inden for et par måneder, formentlig med behov for nedsat tid i starten. [Psykolog] oplyste, at man af skånehensyn kunne overveje at begrænse klagers fysiske kontakt, idet kundekontakt virkede angstprovokerende for klager.

Forventedes at kunne raskmelde sig inden for 1 måned og stå til rådighed for det ordinære arbejdsmarked, evt. på nedsat tid grundet langvarigt fravær.

[Psykologs] statusattest af 9. august 2013 (bilag I)

Klager fremstod klinisk rask efter iværksættelse af behandling for generaliseret angst, men samtidig fremstod bivirkningspræget, hvilket forsøgedes reduceret med dosisjustering.

Udredning for epilepsi (bilag J og Y)

På grund af 2 tilfælde med bevidsthedstab og krampe blev klager udredt på mistanke om epilepsi. Under udredningsforløbet på [hospital] blev der nedlagt kørselsforbud, hvilket klager var meget ked af, idet hun var meget afhængig af sit kørekort, jf. bilag Y, notat af 10. oktober 2013).

Klager fik second opinion på [hospital]. Efter halvandet år uden tilfælde af bevidsthedstab/krampe, blev diagnosen frafaldet, og kørselsforbuddet ophævet (bilag J bilag Y, notat af 4. december 2014).

[Psykologs] statusattest af 26. november 2013 (bilag K)

Klager havde fået bevilget ekstra konsultationer i forbindelse med, at hun var under udredning for epilepsi.

Klager håndterede på relevant vis sin grundlæggende angstlidelse, men problematiserede, at hun var meget isoleret i sin tilværelse, da der var nedlagt kørselsforbud under udredning for epilepsi.

Behandling med Lyrica var seponeret grundet mistanke om bivirkning i form af epileptiske anfald. Medicin omlagt til Cipralex.

[Psykologs] statusattest af 10. april 2014 (bilag L)

Klager befandt sig i en stabil tilstand, havde fortsat en væsentlig angstproblematik, som var vanskelig at arbejde med, idet klagers livssituation på daværende tidspunkt var ganske kompleks.

Klager var under udredning for epilepsi, og der var i den forbindelse nedlagt kørselsforbud, hvilket betød, at klager kun kunne færdes med offentlige transportmidler. Dette var vanskeliggjort af bopælsadressen, der lå et lidt utilgængeligt sted for offentlig trafik, og klager således var ganske isoleret i sit hjem. [Psykolog] vurderede, at dette ikke var befordrende for klagers angstproblematik, da hun derved ikke blev eksponeret for situationer, hvor hun kunne arbejde med sin angst.

Det fremgår, at klager var presset, da hun ikke var berettiget til hverken sygedagpenge eller kontanthjælp, og at hun således ikke kunne bidrage til familiens økonomi, der var under pres.

[Psykolog] vurderede, at klager fortsat fremstod med letvakt angst, men at hun dog var relativt velfungerende og uden depressive symptomer.

Spørgeskema ved fortsat tab af erhvervsevne af 10. september 2014 (bilag M)

Klager oplyste, at hun havde megen angst og social fobi, hvilket holdt hende meget hjemme.

Klager havde følelsen af aldrig at blive i stand til at vende tilbage til arbejdsmarkedet.

Lægeattest ved nedsat erhvervsevne 2 af 30. september 2014 (bilag N)

Lægen vurderede, at klagers tilstand var bedret siden sygemelding i maj 2012. I begyndelsen var det primært depression, der var problemet. Denne var nu stabil og klager fortsat præget af angstsymptomer.

Det fremgår, at klager på grund af angst havde vanskeligt ved at komme uden for sit hus og dermed også ville have problemer med at komme på arbejde.

Lægen vurderede prognosen for klagers tilstand god og forventede, at klager i løbet af det næste halve til hele år ville genvinde erhvervsevnen fuldt ud.

Klagers e-mail af 29. december 2014 (bilag O)

Klager oplyste, at hun ikke havde haft flere krampeanfald og var blevet afsluttet på [hospital] i forhold til udredning for mulig epilepsi.

Klager oplyste, at det på ingen måde havde været et nemt år; hun havde gået i frygt for at falde om, mens hun var alene med sine børn, hun havde ikke kunnet køre nogen steder, da der havde været nedlagt kørselsforbud, og det havde ikke været nemt økonomisk.

Klager oplyste, at hun ikke havde kontaktet kommunen, da hun ikke kunne se sig selv i job endnu; hun led af social angst og holdt sig så vidt muligt hjemme.

Klagers e-mail af 2. januar 2015 (bilag P)

Klager oplyste, at hun via egen læge var blevet indstillet til pakketilbud via det offentlige med henblik på behandling af angst.

Journal [psykoterapeut] (bilag Y, notat af 25. februar 2015)

Klager var til visiterende samtale på [psykoterapeut] den 25. februar 2015 og 2. marts 2015 og blev efterfølgende tilbudt gruppeforløb med start april 2015. Klager mødte imidlertid ikke op, og det viste sig, at klager ønskede behandling tættere på sin bopæl, hvorfor hun blev viderehenvist til [hospital].

Journal fra [hospital], psykiatrisk ambulatorium (bilag Y, notat af 14. august 2015)

Af notat af 14. august 2015 fremgår det, at klager var visiteret til angstpakkeforløb og i henhold til frit sygehusvalg viderehenvist fra [psykoterapeut] til [hospital].

Sygemeldt gennem de sidste 3 år. Som udløsende faktor beskrev klager omplacering i job hos [virksomhed1] efter, at hun havde fået børn, og problemer med ny chef, der var meget kritisk og anklagede klager for alle problemstillinger.

Omkring årsskiftet kontaktede egen læge med henblik på behandling på grund af begrænsende angstproblemer. Havde det bedst hjemme; var rimelig angstfri når børnene var hjemme. Når børnene var væk fra hjemmet, beskrev klager katastrofetanker med fokus på farer/ulykker. Kropslige angstsymptomer i relation hertil. Ligeledes angst i sociale relationer, hvor klager oplevede sig negativt vurderet. Beskrev også angst ved færden uden for hjemmet/blandt andre mennesker og en del undgåelsesadfærd i relation til dette inkl. i forhold til offentlig transport. Beskrev ikke at kunne tage til [by] alene, men blev afledt ved støtte fra et af børnene. Beskrev angstsymptomer med hjertebanken, åndedrætsbesvær og rysten.

Havde på eget initiativ udtrappet behandling med Cipralex, hvilket havde været positivt i forhold til oplevede bivirkninger. Følte sig til gengæld mere trist, grådlabil og energiforladt.

Det fremgår, at klager fik varetaget almindelige gøremål, primært i hjemmet.

Det fremgår, at klager ikke fremtrådte angstpræget eller klinisk sværere depressiv.

Spørgeskema ved fortsat nedsat erhvervsevne af 24. september 2015 (bilag Q)

Klager oplyste blandt andet, at hun ikke kunne forlade sit hjem, og at hun derfor ikke kunne udføre nogle af de arbejdsopgaver, hun tidligere havde kunnet.

Lægeattest ved nedsat erhvervsevne 2 af 28. september 2015 (bilag R)

Det fremgår, at klager fortsat lider af angst, social fobi og agorafobi, at klager fortsat kunne varetage sine daglige funktioner, men at alt, der foregik uden for hjemmet var meget vanskeligt på grund af social fobi. Lægen vurderede prognosen for klagers tilstand god og forventede, at klager ville kunne genindtræde på arbejdsmarkedet 20 timer i løbet af ca. 6 måneder.

Forløb hos [rådgivningsfirma] (bilag S og T)

Danica Pension tilbød i december 2015 (igen) klager et forløb hos [rådgivningsvirksomhed] med henblik på tilbagevenden til arbejdsmarkedet, hvilket klager takkede ja til.

Af status af 20. april 2016 (bilag S) fremgår det, at klager ved forløbets opstart havde været uden for arbejdsmarkedet i 4 år og på grund af angstproblematik var langt væk fra arbejdsmarkedet, hvor hun kun forlod huset ved absolutte nødvendigheder og ikke magtede at besvare telefonopkald eller anden social kontakt.

Det fremgår, at tilstanden undervejs i det konkrete forløb bedredes, og at klager blev i stand til at besvare telefonopkald og foretage sig ting uden for hjemmet. Klager gav endvidere udtryk for, at hun gerne ville tilbage til arbejdsmarkedet.

[Rådgivningsvirksomhed] rykkede estimeret raskmeldingsdato fra den 29. maj 2016 til den 1. september 2016.

Af afslutningsnotat af 2. januar 2017 (bilag T) fremgår det klager ikke havde kunnet raskmeldes i løbet af forløbet hos [rådgivningsvirksomhed] på grund af omfattende og langvarig angstproblematik. Klager havde dog gjort betydelige fremskridt undervejs og var igen blevet motiveret for tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

[Rådgivningsvirksomhed] anbefalede gradvis tilbagevenden til arbejdsmarkedet under lempelige forhold og med minimal kundekontakt, gerne støttet af professionel samtalepartner. Anbefalede ligeledes at så på uddannelsesmuligheder.

Spørgeskema ved fortsat tab af erhvervsevne af 24. maj 2017 (bilag U)

Klager oplyste, at hun fortsat havde det svært ved at komme ud af døren på grund af angst, og at hun ikke vidste, hvornår hun helt eller delvist ville have genvundet sin erhvervsevne.

Spørgeskema ved fortsat tab af erhvervsevne af 31. januar 2018 (bilag V)

Klager oplyste, at hun ikke kunne arbejde med mange mennesker eller fremmede omkring sig. Klager oplyste, at hun fungerede derhjemme. Klager oplyste, at hun håbede snart at have genvundet sin erhvervsevne helt eller delvist. Klager oplyste, at hun gik til behandling hos psykolog.

Henvisning til angstpakkeforløb (journal praktiserende læge, bilag X)

I marts 2018 blev klager henvist til visitation for deltagelse i angstpakkeforløb. Klager deltog i indledende samtale den 12. april 2018.

Klager beskrev, at angstsymptomer havde nær sammenhæng til hendes børn, og at hun var ekstremt bange for, at der skulle ske noget med børnene, oplyste at skrue ned for radio og TV for at kunne høre, hvis der kommer en ambulance og afventer opkald på telefonen for at få at vide, at der er sket en katastrofe med børnene.

På baggrund af samtalen blev klager visiteret til behandlingsforløb. Der vurderedes ikke at være behov for psykofarmakologisk behandling, og der blev derfor ikke booket lægesamtale.

Af epikrise af 7. marts 2019 fremgår det, at pakkeforløbet var afsluttet. Det fremgår, at klager havde oplevet gavn af forløbet og oplevede en anden frihed og kunne komme ud af huset uden at blive overvældet af angst.

Spørgeskema ved fortsat tab af erhvervsevne af 15. april 2019 (bilag Z)

Klager oplyste, at hun havde megen angst ved at forlade sit hjem og at hun ikke kunne rumme ret meget. Klager oplyste, at hun kunne tage sig af hjem og børn. Klager oplyste, at hun ikke anede, om/hvornår hun ville genvinde sin erhvervsevne helt eller delvist.

Klager oplyste videre, at hendes [familiemedlem] havde været igennem et alvorligt sygeforløb, hvilket havde taget hårdt på klager.

Indhentning af speciallægeerklæring

Danica Pension ønskede en speciallægeerklæring til belysning af klagers aktuelle tilstand. Ved brev af 15. januar 2020 orienterede Danica Pension klager herom og gav klager valgmuligheder med hensyn til undersøgende speciallæge (bilag Æ).

Ved e-mail af 21. januar 2020 oplyste klager, at hun gerne ville deltage i en undersøgelse hos speciallæge. Klager oplyste, at det ville være enormt angstprovokerende for hende at skulle til [by], hvorfor hun bad om, at undersøgelsen ikke fandt sted i [by] (bilag Ø).

Ved brev af 4. februar 2020 orienterede Danica Pension klager om, at det var aftalt tid til undersøgelse hos speciallæge den 12. februar 2020 (bilag Å).

Ved telefonsamtale af 5. februar 2020 rettede klager henvendelse til Danica Pension og oplyste, at hun lige havde født den 26. januar 2020.

Danica Pension oplyste, at vi ikke var klar over, at klager var gravid/skulle føde. Danica Pension valgte at fastholde ønsket om en speciallægeerklæring og tidspunktet for undersøgelse.

Psykiatrisk speciallægeerklæring af 13. februar 2020 (bilag AA)

Det fremgår, at klager var gift på ... år, og at hun og ægtefællen havde det godt sammen. De havde 3 børn; 2 ... på henholdsvis ... og ... år (som havde ADHD), og en lille ... på ... uge. Familien boede i ... hus, og økonomien var noget svingende. Ægtefællen klarede sig som selvstændig ..., og klager fik udbetaling fra pensionselskab. Der var familienetværk på begge sider, som dog ikke kunne aflaste med hensyn til børnepasning.

Vedrørende psykiske symptomer fremgår det, at klager først og fremmest havde været mor de sidste mange år, og at det havde fyldt det meste. Havde en velfungerende hverdag, når bare hun kunne være med sine børn derhjemme og oplevede at være i trygge omgivelser. Nævnte, at når bare hun ikke skulle til klassefest, forældremøder eller i [forlystelsespark] med børnene, så gik det meget fint.

Det fremgår, at klager angav sig noget mistroisk og meget på vagt. Forberedte sig altid på, at det værste kunne ske og fik lynhurtigt katastrofetanker. Tænkte meget negativt; tænkte, at hun ville få en frygtelig besked hver gang telefonen ringer. Beskrev sig som meget alert, når hun var ude i det offentlige rum; skannede alt og så farer overalt. Berettede om mange katastrofetanker om, hvad der kunne ske hendes børn.

Speciallægen konkluderede, at det drejede sig om en ...-årig kvinde, der havde fungeret på arbejdsmarkedet indtil 2012. Blev sygemeldt på grund af stress efter at have følt sig chikaneret af sin chef i en længere periode. Blev diagnosticeret med generaliseret angst og sat i behandling med Cipralex og Lyrica.

Måtte i 2013 opgive behandling med Lyrica efter at have oplevet 2 anfald med krampes med 4 ugers interval. Blev nøje undersøgt neurologisk. Uvist om Lyrica var årsag til krampene. Stoppe- de omkring 2013/2014 behandling med Cipralex efter at have taget 20 kg. på. Efterfølgende ingen medicinsk behandling.

2 gruppeforløb på psykiatrisk afdeling [hospital] grundet angst. Desuden 2 forløb hos psykolog. Seneste gruppeforløb afsluttet januar 2019. Herefter ingen behandling hverken medicinsk eller terapeutisk.

Siden 2012 ingen tilknytning til arbejdsmarkedet. Ifølge eget udsagn forsøgt at vende tilbage uden held.

Speciallægen vurderede, at klager opfyldte kriterierne for agorafobi og socialfobi, som klager også tidligere var diagnosticeret med. Speciallægen mente, at klager eventuelt også opfyldte kriteri-erne for ængstelig personlighedsstruktur, hvilken diagnose imidlertid ikke kan stilles efter blot en enkelt konsultation.

Speciallægen oplyste, at der klart var indikation for medicinsk behandling, og at denne retrospek- tivt set skulle have været igangsat for mange år siden. Speciallægen angav, at årsagen til, at dette ikke var sket, var, at klager havde fået angst for at miste kontrollen ved medicinsk behandling og tidligere havde oplevet bivirkninger ved medicinen.

Det fremgår, at klager op undersøgelsestidspunktet i stigende grad følte sig isoleret og begrænset i sit liv og beskrev en begrænset livskvalitet; udtrykte, at hun vidste, hvad hun havde, men ikke vidste, hvad der kunne ske ved en medicinsk behandling. Speciallægen beskrev virkning og virk- ningsmekanismer ved medicinsk behandling og forklarede nødvendigheden heraf, såfremt klagers tilstand ikke skulle yderligere kronificeres. Klager var lydhør over for forklaringen og ville overveje anbefalingen.

Speciallægen anbefalede, at erhvervsrettede tiltag først blev sat i værk, efter opstart og effekt af medicinsk behandling, og vurderede, at eventuelle skånebehov også først kunne bedømmes her- efter.

Danica Pensions vurdering af klagers generelle erhvervsevne

Den 10. marts 2020 traf Danica Pension ny afgørelse vedrørende klagers erhvervsevne. Danica Pension vurderede, at klagers tilstand var stabiliseret i en sådan grad, at selskabet kunne overgå til vurdering af klagers generelle erhvervsevne.

Danica Pension vurderede, at klager generelle erhvervsevne ikke var nedsat til halvdelen, og vars- lede udbetalinger ved tab af erhvervsevne stoppet pr. 1. juni 2020 (bilag AB).

Ved formular af 11. marts 2020 rettede klager henvendelse, idet hun ikke var enig i Danica Pensi- ons afgørelse og vurdering af hendes generelle erhvervsevne (bilag AC).

På denne baggrund indhentede Danica Pension skema om funktionsevne og økonomisk situation (bilag AD). Klager oplyste heri om selskabet [virksomhed2], se nærmere herom nedenfor. Klager oplyste desuden, at hun mener, at hun lider af generaliseret angst.

Ved brev af 29. april 2020 besvarede Danica Pension klagers henvendelse (bilag AE). Danica Pension fandt ikke anledning til at ændre den trufne afgørelse.

Ved e-mail af 30. april 2020 oplyste klager, at hun fortsat ikke var enig i Danica Pensions afgørelse og begrundelse. Klager mente, at Danica Pension afgørelse måtte være baseret på den nylige fødsel (bilag AF).

Ved e-mails af 6. maj 2020 og 10. maj rettede klager fornyet henvendelse med oplysning om, at hun var uforstående over for Danica Pensions afgørelse. Klager oplyste blandt andet, at hun havde konstante katastrofetanker om alt, især omkring sine børn (bilag AG og bilag AH).

Ved brev af 14. maj 2020 besvarede Danica Pension klagers henvendelser. Danica Pension fandt ikke anledning til at ændre den trufne afgørelse (bilag AI).

Selskaber

Ved søgning i Det Centrale Virksomhedsregister findes, at klager har oprettet flere selskaber.

Fælles for selskaberne er, at klager officielt er opført som stifter af, ejer af og direktør for selskaberne.

Der findes selskabet [virksomhed2], hvor klager er registreret som stifter, direktør og (ene)ejer (bilag AJ).

Selskabet blev stiftet den 26. oktober 2018.

Klager har i skema om funktionsevne og økonomiske forhold oplyst om selskabet, og at det er ægtefællens firma. Klager oplyste, at hun ikke bidrager til selskabet og ikke tjener noget på det. Klager oplyste, at grunden til, at hun er opført som direktør i selskabet, er, at hendes ægtefælle desværre ikke selv kan fremgå som direktør.

Danica Pension opfordrer klager til at gøre nærmere rede for selskabet, selskabskonstruktionen og årsagen til, at ægtefællen ikke selv formelt kan være direktør for selskabet.

Ligeledes findes selskabet [virksomhed3], hvor klager er registret som stifter, direktør og delvis ejer (50%) (bilag AK).

Selskabet er stiftet den 19. januar 2012.

...

Selskabets begrundelse for at fastholde afgørelsen

Danica Pension har udbetalt løbende forsikringsydelse ved tab af erhvervsevne på midlertidigt grundlag til klager fra den 30. juli 2012.

I forbindelse med opfølgning på udbetalingen i foråret 2020 vurderede Danica Pension, at klagers tilstand var tilstrækkelig stabiliseret til, at Danica Pension kunne foretage en vurdering af, om tabet af erhvervsevnen var længerevarende og dermed foretage en vurdering af den generelle erhvervsevne.

Danica Pension bemærker, at det af forsikringsbetingelserne fremgår, at Danica Pension kan overgå til vurdering af, om tabet af erhvervsevne er længerevarende, efter halvandet år.

Danica Pension har i det konkrete tilfælde udbetalt forsikringsydelse på midlertidigt grundlag i knap 8 år og således stillet klager betydeligt bedre, end forsikringsbetingelserne foreskriver.

Ved vurdering af klagers generelle erhvervsevne lægger Danica Pension vægt på, at klager er en nu ...-årig kvinde, der blev sygemeldt fra sit job som ... i [virksomhed1] på grund af stress, der senere udviklede sig til depression og forskellige angstlidelser. Vi lægger vægt på, at klager er ufaglært.

Vi lægger vægt på, at klager har gennemgået adskillige behandlingsforløb hos psykiatere og psykologer, såvel i offentligt som i privat regi.

Til orientering kan det oplyses, at klager ikke har været i kontakt med kommune siden udbetaling af sygedagpenge ophørte pr. 1. juli 2013.

Vi lægger vægt på, at prognosen for klagers tilstand stedse er vurderet god, og at der fra lægelig side har været forventning om fuld raskmelding og mulighed for tilbagevenden til arbejdsmarkedet.

Vi lægger vægt på, at klager har profiteret af forløbene og oplevet bedring af sin tilstand.

Det bemærkes, at klager dels i en årrække har fravalgt medicinsk behandling, og dels fravalgte behandling for angst på [psykoterapeut] til fordel for [hospital], selvom dette medførte betydelig ventetid.

Vi lægger vægt på, at der fra lægelig side er tilrådet genindtræden på arbejdsmarkedet under passende hensyntagende omstændigheder, hvilket imidlertid ikke er sket.

Vi lægger vægt på, at klager til undersøgelse hos speciallæge i psykiatri ... den 12. februar 2020 frembød tegn på agorafobi (angst for at færdes alene uden for hjemmet, angst for at være i store menneskemængder, angst for at være på offentlige steder), socialfobi (angst for sociale sammenhænge) og muligvis ængstelig personlighedsstruktur.

Det er Danica Pensions opfattelse, at de objektive, psykiatriske undersøgelser, der er foretaget, ikke tyder på mere indgribende psykisk sygdom. Således fremstår klager ikke hverken depressiv, beskrives ikke kognitivt svækket og siden 2015 ej heller angstpræget i undersøgelsessituationer.

På denne baggrund er det Danica Pensions opfattelse, at der ikke er dokumenteret lægelige forhold, der skulle hindre klager i at kunne varetage et arbejde på mere end halv tid under passende hensyntagende forhold.

Danica Pension bemærker, at der ifølge speciallæge ... er uafprøvede behandlingsmuligheder, og at klagers tilstand vil kunne forbedres betydeligt ved medicinsk behandling.

Vi er opmærksomme på, at speciallæge ... anbefaler, at erhvervsrettede tiltag ikke iværksættes inden opstart af medicinsk behandling og effekt heraf er indtruffet. Dette forhold kan ikke ændre

på Danica Pensions vurdering af den forsikringsmæssige erhvervsevne, hvor det allerede på det foreliggende grundlag (uden medicinsk behandling) vurderes, at klager burde være i stand til at varetage et arbejde på mere end halv tid.

Danica Pension bemærker, at klager gentagende gange udtrykker bekymring i forhold til sine børn, at hun får katastrofetanker om, at der skal ske dem noget, at hun har det bedst i deres nærvær mv. På denne baggrund undrer det Danica Pension, at klager har valgt at få endnu et barn. Danica Pension antager, at bekymringerne ikke bliver færre, jo flere børn, man har – snarere tværtimod. Ligeledes må endnu et barn antages at medføre øget socialisering og aktiviteter ude af huset, hvilket klager ifølge eget udsagn har vanskeligt ved.

Det er Danica Pensions opfattelse, at valget om at få (endnu) et barn viser et betydeligt overskud, ikke mindst psykisk/mentalt – et overskud, der også vil kunne anvendes i erhvervsmæssig sammenhæng.

Danica Pension bemærker, at klager samtidig med sine oplysninger om oplevelse af angst og vanskeligheder med at foretage sig ting uden for hjemmet var meget ked af, at der under udredning for epilepsi blev nedlagt kørselsforbud, idet hun oplyste at være meget afhængig af sit kørekort. Klager oplevede sig desuden mere isoleret under kørselsforbuddet. Danica Pension udleder heraf, at klager havde/har visse aktiviteter ude af huset, som behager hende og øger hendes velbefindende, og som hun kan transportere sig til. Danica Pension vurderer herefter, at klager også vil kunne transportere sig til eksempelvis en arbejdsplads.

Samlet er det Danica Pensions opfattelse, at der ikke er dokumentation for, at klager på grund af helbredsmæssige forhold, skulle være ude af stand til at varetage et arbejde på mere end halv tid, og at den generelle erhvervsevne af denne grund ikke er nedsat i et omfang, der berettiger til udbetaling ved tab af erhvervsevne.

Konklusion

Danica Pension fastholder, at selskabet berettiget har stoppet udbetalinger ved tab af erhvervsevne pr. 1. juni 2020 forbindelse med overgang til vurdering af generel erhvervssevne efter, at udbetaling havde fundet sted på midlertidigt grundlag siden 2012."

Klageren har den 10/8 2020 bl.a. anført:

"Jeg kan ikke lige umiddelbart se om Danica har svaret noget eller om de bare har vedhæftet bilag. Jeg har læst alle bilag igennem og puha en lang og sej kamp det har været med min sygdom. Jeg håber inderligt at jeg en dag kommer så langt at jeg kan komme tilbage på job og bidrage.

...

Jeg kan se at Danica har vedhæftet bilag ang, [virksomhed3] og [virksomhed2]. Jeg er ikke aktiv i firmaet, det står bare i mit navn, da det desværre ikke kan stå i min mands navn. Det er ham der har alt at gøre med det og den eneste der får løn derfra. Men dette har ikke været et problem tidligere, jeg undersøgte det både med arbejdsgiver ([virksomhed1]) og Danica dengang firmaet blev oprettet."

Selskabet har den 28/9 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Danica Pension fastholder, at klager som stifter af, ejer af og direktør for selskaberne [virksomhed2] og [virksomhed3] varetager de funktioner og administrative forpligtelser, der følger heraf, og at dette foruden de rent helbredsmæssige forhold også taler imod, at der skulle foreligge et betydende erhvervsevnetab."

Af psykiatrisk speciallægeerklæring af 13/2 2020 fremgår bl.a.:

"KONKLUSION

Det drejer sig om en ...-årig kvinde, der har fungeret på arbejdsmarkedet indtil 2012. Her sygemeldes hun på grund af stress efter at have følt sig chikaneret fra sin chef i en længere periode. Bliver diagnosticeret med generaliseret angst og sættes i behandling med Cipralex og Lyrica. Må i cirka 2013 opgive behandling med Lyrica efter at have oplevet 2 gange med kramper med 4 ugers interval. Bliver nøje undersøgt neurologisk. Hvorvidt Lyrica var årsagen til kramperne er uvist. Stopper senere behandling med Cipralex cirka 2013/2014 efter at have taget 20 kg på. Har efterfølgende ikke været i medicinsk behandling. Har haft 2 gruppeforløb på psykiatrisk afdeling i ... grundet angsten. Har haft 2 forløb hos psykolog. ... Blev afsluttet i sidste gruppeforløb for angst i januar 2019. Har de sidste år ikke været i nogen form for behandling, hverken medicinsk eller terapeutisk. Har siden 2012 ikke haft nogen tilknytning til arbejdsmarkedet. Har ifølge eget udsagn forsøgt at vende tilbage uden held.

Aktuelt opfyldes kriterierne for agorafobi og socialfobi, som [klageren] også tidligere er blevet diagnosticeret med. Herforuden mener undertegnede, at kriterierne for en ængstelig (evasiv) personlighedsstruktur er opfyldte. Ud af de 6 kriterier, hvor de 4 skal være opfyldte, opfylder [klageren] dem alle. En diagnose på en personlighedsforstyrrelse kan dog ikke stilles på et enkelt fremmøde, hvorfor en obs. diagnose. Det bør overvejes evt. at fuldføre udredningen for personlighedsforstyrrelse med SCIDS interview. Der er klart en indikation for en medicinsk behandling og set retrospektivt skulle denne være igangsat for mange år siden. Årsagen, til at dette ikke er sket, er, at [klageren] har fået angst for at miste kontrollen ved medicinsk behandling. Har tidligere oplevet bivirkninger til medicinen. Føler sig i dag i stigende grad isoleret og begrænset i sit liv og beskriver en begrænset livskvalitet, men [klageren] udtrykker, at hun ved, hvad hun har, men ikke hvad der kan ske ved en medicinsk behandling. Undertegnede beskriver virkninger og virkningsmekanismerne ved en medicinsk behandling og for klarer nødvendigheden heraf, såfremt [klagerens] tilstand ikke yderligere skal kronificeres. Er lydhør overfor forklaringen og vil overveje anbefalingen. I den forbindelse gør undertegnede det klart, at det er vigtigt, at hun ved en opstart på en medicinsk behandling føler sig tryk, og at en behandling må planlægges ud fra dette.

Det vurderes ikke at yderligere terapeutiske samtaler vil medføre nogen større ændring af tilstanden. Dette er efterhånden forsøgt gennem mange år.

[Klageren] giver god indsigt i aktuelle situation. Før erhvervsrettede tiltag kan ske, og før der kan vurderes, om der er behov for skånebehov, vurderes det først og fremmest at den må være efter opstart og effekt af en medicinsk behandling.

Der vurderes ikke at være nogen diskrepans imellem det sagte og kliniske observerede. På relevant behandling vurderer undertegnede, at der kan ske en klar forbedring af tilstanden. Der var allerede effekt af medicinsk behandling for snart 7 år siden i 2013. Den måtte så bare droppes på grund af bivirkninger, men burde være håndteret med skift til et andet præparat. Da der er gået mange år, kan angsttilstanden være sværere at behandle, men der er klart behandlingsmuligheder, og disse kan bestemt ikke siges at være udtømte."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"Når den forsikrede har et midlertidigt tab af erhvervsevne

Et midlertidigt tab af erhvervsevnen vil sige, at den forsikrede ikke er i stand til at passe sit arbejde som hidtil i en periode. Før vi udbetaler en dækning, vurderer vi derfor erhvervsevnen ud fra det omfang, forsikrede kan passe sit arbejde - se dækningsoversigten.

Erhvervsevnen afgøres blandt andet på grundlag af en erklæring fra en læge, som vi vælger. Vi udbetaler kun dækning ved et midlertidigt tab af erhvervsevne, hvis den forsikrede har haft arbejde inden for det sidste år før den 1. sygedag - eller skadedagen, hvis tabet af erhvervsevnen skyldes en ulykke.

...

Vurdering af om tabet af erhvervsevne er længerevarende

Når vi skønner, at den forsikredes tilstand er blevet tilstrækkelig stabil, vurderer vi, om tabet af erhvervsevnen fremover skal betragtes som længerevarende. Det er en forudsætning, at den forsikrede fortsat er sygemeldt. På baggrund af helbredsoplysninger, herunder eventuelt en erklæring fra en læge, som vi vælger, vurderer vi, om erhvervsevnen længerevarende er sat så meget ned, at der ifølge dækningsoversigten er ret til udbetaling.

Imidlertid vurderer vi altid den forsikredes fremtidige erhvervsevne, når hans/hendes midlertidige tab af erhvervsevne har varet halvandet år. Vi kan dog vælge at udskyde vurderingen i et begrænset tidsrum en eller flere gange. I så fald fortsætter udbetalingen efter reglerne om midlertidigt tab af erhvervsevne.

Selvom den forsikrede har fået tilkendt offentlig førtidspension eller har ret til et tilbud om fleksjob, kan han/hun ikke nødvendigvis få udbetalt dækningen ved tab af erhvervsevne. Det skyldes, at reglerne for at få førtidspension og fleksjob ikke er de samme som reglerne for, hvornår man har ret til udbetaling af dækningen.

Når den forsikrede har et længerevarende tab af erhvervsevne

Når vi vurderer, om tabet af erhvervsevnen fremover er længerevarende, laver vi en generel vurdering af den forsikredes erhvervsevne.

Først skønner vi, hvor meget den forsikrede kan tjene. Vi tager hensyn til den forsikredes tilstand, tidligere beskæftigelse og uddannelse - og om den forsikrede er egnet til en ny uddannelse, for eksempel ved omskoling, som kan påvirke den forsikredes indtjeningsmulighed.

Derefter sammenligner vi den skønnede indtægt med det, fuldt arbejdsdygtige personer med en tilsvarende uddannelse og alder tjener i samme del af landet. Viser sammenligningen, at den forsikrede efter vores skøn højst kan tjene 1/3 fremover af en almindelig indtægt for personer på

samme alder og med en tilsvarende uddannelse i den del af landet, er den forsikredes erhvervs-evne sat ned med 2/3.

Når vi laver vores skøn over indtægten

- vurderer vi ikke situationen på arbejdsmarkedet, og om den forsikrede vil blive i stand til at få et job med sin uddannelse

- medregner vi løn og offentlige ydelser samt tilskud, den forsikrede får som led i en beskæftigelsesordning, som for eksempel fleksjob. Det gælder både direkte og indirekte offentlige ydelser og tilskud, den forsikrede får for eksempel via sin arbejdsgiver.

Vi kan når som helst kræve, at den forsikrede dokumenterer, at betingelserne for udbetaling af dækningen er opfyldt. Retten til at få udbetalt efter reglerne om længerevarende tab af erhvervs-evne falder væk, hvis vi vurderer, at de nævnte forudsætninger ikke længere er til stede, eller når dækningen ophører."

Nævnet udtaler:

Klageren, som er født i 1980'erne, blev i april 2012 sygemeldt på grund af stress. Klageren har efterfølgende været igennem et langvarigt behandlings- og udredningsforløb. Hun har fået stillet diagnoserne agorafobi og socialfobi. Klageren har ikke været i arbejde siden sygemeldingen og har ikke været i et kommunalt forløb med henblik på afklaring af arbejdsevnen.

Selskabet har ydet midlertidig dækning for tab af erhvervsevne i perioden fra den 30/7 2012 til den 1/6 2020, hvor dækningen stoppede, da selskabet overgik til en vurdering af klagerens generelle erhvervsevne, som selskabet vurderede ikke var dokumenteret nedsat med mindst halvdelen. Selskabet har anført, at klagerens psykiske gener ikke er af en sådan karakter, at hun ikke ville kunne varetage et arbejde på mindst halv tid, hvis hendes skånehensyn blev tilstrækkeligt iagttaget. Selskabet har også anført, at klageren er direktør i to virksomheder, hvor hun i den ene virksomhed har en ejerandel på 100 %, mens hun i den anden har en ejerandel på 50 %.

Klageren har videre, at virksomhederne er hendes ægtefælles, og at hun alene er angivet som ejer og direktør, da han ikke kan registreres som ejer og direktør. Hun udfører ikke noget arbejde i virksomhederne.

Af psykiatrisk speciallægeerklæring af 13/2 2020 fremgår det, at "Der vurderes ikke at være nogen diskrepans imellem det sagte og klinisk observerede. På relevant behandling vurderer undertegnede, at der kan ske en klar forbedring af tilstanden. Der var allerede effekt af medicinsk behandling for snart 7 år siden i 2013. Den måtte så bare droppes på grund af bivirkninger, men burde være håndteret med skift til et andet præparat. Da der er gået mange år, kan angsttilstanden være sværere at behandle, men der er klart behandlingsmuligheder, og disse kan bestemt ikke siges at være udtømte".

Nævnet bemærker, at udgangspunktet for, hvornår selskabet er berettiget til at overgå til en vurdering af den generelle erhvervsevne, er, når forsikredes tilstand har stabiliseret sig i en grad, hvor det kan vurderes, at hun fremadrettet ikke vil være i stand til at vende tilbage til sin tidligere funktion.

Nævnet finder, at selskabet har været berettiget til at overgå til en vurdering af klagerens generelle erhvervsevne den 1/6 2020. Nævnet finder ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har ydet midlertidig dækning i 8 år. Nævnet har blandt andet lagt vægt på klagerens forholdsvis unge alder, og at klageren siden 2012 har været i et behandlings- og udredningsforløb, hvor der løbende er sket ændring i hendes gener.

Af forsikringsbetingelserne fremgår det, at forsikringstageren er berettiget til dækning, når forsikringstageren på grund af ulykke eller sygdom ikke er i stand til at tjene mindst halvdelen af, hvad der er almindeligt for personer med samme alder og tilsvarende uddannelse i samme del af landet.

Efter almindelige forsikringsretlige principper er det den, der rejser et krav, der skal bevise rigtigheden heraf.

Nævnet finder efter en gennemgang af sagen og efter en samlet vurdering, at klageren ikke har bevist, at hendes generelle erhvervsevne er nedsat i dækningsberettigende grad, og at hun med

Ankenævnet for Forsikring

16.

95408

de rette skånebehov ikke vil være i stand til at arbejde og tjene mere end halvdelen af, hvad der er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse og alder.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren lider af en række psykiske gener, herunder angst, socialfobi og agorafobi, og at behandlingsmulighederne af angsttilstanden ifølge psykiatrisk speciallægeerklæring af 13/2 2020 ikke er udtømte.

Nævnet har derudover lagt vægt på, at klageren ikke er blevet arbejdsprøvet, hvorfor det ikke nærmere er undersøgt, i hvilket omfang klageren ville være i stand til at arbejde inden for det bredere arbejdsmarked under iagttagelse af relevante skånehensyn.

Nævnet har også lagt vægt på, at klageren ifølge De Centrale Virksomhedsregister er direktør i to virksomheder, hvor hun i det ene står som eneejer.

Det, som klageren i øvrigt har anført – herunder at det er hendes ægtefælles virksomheder – kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen